

Dosarul nr. 2-517/20

Nr. electronic 2-20082123-21-2-17072020

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

PARTEA ÎNTRDUCTIVĂ:

9 iulie 2021

or.Cimișlia

Judecătoria Cimișlia sediul central

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, judecătorul:

Veronica Carapirea

Grefier:

Maria Marcu

Cu participarea:

Reprezentantului reclamantei:

Valeriu Stănescu

A examinat în ședința de judecată publică cauza civilă conform cererii de chemare în judecată înaintată de Manea Ludmila către Spătărel Diana, Lungu Alexei privind apărarea dreptului de proprietate și vecinătate, încasarea prejudiciului material și moral;

a c o n s t a t a t :

PARTEA DESCRIPTIVĂ:

Argumentele participanților la proces:

Pe data de *****.07.2020 reclamanta Manea Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâților Spătărel Diana și Lungu Alexei privind apărarea dreptului de proprietate și vecinătate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că deține cu drept de proprietate bunul imobil, terenul cu suprafața de 0,01 ha, nr.cadastral *****, amplasat pe str.***** **, or.Cimișlia, pe care este amplasat garajul, fapt confirmat prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 4 iulie 2019.

Indică reclamanta că terenul menționat este învecinat cu terenul cu nr.cadastral *****, amplasat pe str.***** *****, or.Cimișlia, proprietarul căreia este Spătărel Diana.

Precizează reclamanta că pentru a asigura buna vecinătate și a aduce situația juridică cu cea reală în anul 2015 a propus Diane Spătărel, pe cale amiabilă să actualizeze planul cadastral al terenurilor și să stabilească hotarele sectoarelor, propunerea însă, fiind respinsă. Ulterior, pentru apărarea dreptului de vecinătate și proprietate, Manea Ludmila a fost nevoită să înainteze o acțiune în instanța de judecată. Prin hotărârea Judecătorei Cimișlia din 4 iulie 2019 (definitivă la data de 18 decembrie 2019) acțiunea a fost admisă.

Susține reclamanta că până în prezent pârâta Spătărel Diana nu a efectuat rectificări în Registrul bunurilor imobile asupra terenului cu nr.cadastral *****, amplasat în or.Cimișlia, str.***** ***** pentru a lichida discrepanța între situația reală și cea juridică, în sensul art.439 Cod civil.

Indică reclamanta că la data de 26 mai 2020 reprezentantul Primăriei Cimișlia, A.Durlescu și firma SC „Geomar Grup,, SRL în vederea executării hotărârii Judecătorei Cimișlia din 04.07.2019, au stabilit hotarele sectoarelor, au instalat bornele de hotar, marcând hotarele terenurilor învecinate, fapt confirmat prin actul din 26 mai 2020. Însă, Lungu Alexei abuziv a scos și a aruncat bornele de hotar.

Suplimentar, invocă reclamanta că exercitând abuziv, cu rea credință dreptul de proprietate, Lungu Alexei a efectuat lucrări de terasament, și anume: a săpat un șanț de-a lungul garajului ce aparține reclamantei cu dimensiunile-lungimea 4.25 m x lățimea 0.90 m x adâncimea 0.50 m, și ulterior, fără necesitate tehnică, dar cu intenții directe, bine determinate, a umplut cu apă potabilă, transformând șanțul în obiect acvatic, fapt confirmat prin Actul agentului constator a IP Cimișlia din 19 mai 2020, raportul de constatare a devizierului din 18 iunie 2020, actul executorului judecătoresc privind constatarea faptelor și stărilor de fapt din 25 iunie 2020, actul de constatare din 29 iunie 2020 a specialiștilor Primăriei Cimișlia. Șanțul a fost săpat fără respectarea distanței de 60 cm față de linia de hotar, în sensul art.598 alin.(1) Cod civil.

Mai mult ca atât, menționează reclamanta că a fost conectat și sistemul pluvial al casei din str.***** ***** spre șanț, În prezent apa de pe acoperiș se scurge în șanțul săpat.

Pentru a nu curma pe viitor abuzurile de drept a pârâților Diana Spătărel și Lungu Alexei, care pot genera efecte asupra proprietății și personalității reclamantei, solicită reclamanta instanței de judecată să dispună apărarea dreptului de proprietate și vecinătate prin restabilirea situației anterioare, în acest scop, să fie obligați pârâții:

- să astupe șanțul, amplasat pe terenul cu nr.cadastral ***** la o distanță mai mică de 60 cm, față de linia de hotar;
- să redirecționeze sistemul pluvial al casei astfel, încât apa de pe acoperișul casei Dianei Spătărel să nu curgă în direcția garajului ce aparține reclamantei;
- să efectueze rectificări în Registrul bunurilor imobile a terenului cu nr.cadastral ***** din or.Cimișlia, str.***** *****, conform actului de restabilire-transpunere a hotarelor în natură și dosarul tehnic din 26 mai 2020 și hotărârii Judecătorei Cimișlia, sediul Central din 4 iulie 2019, pentru a lichida discrepanța între situația reală și cea juridică;
- să restabilească punctele de hotar cu borne, în locurile instalate de reprezentantul primăriei Cimișlia, inginer funciar A.Durlescu și reprezentantul SC ,, GeomarGrup,, SRL, T. Condrea, conform actului de restabilire-transpunere a hotarelor în natură și dosarul tehnic din 26 mai 2020.
- să nu pună obstacole reclamantei la instalarea liniei de demarcare a hotarului (gardului) între terenurile cu nr.cadastral ***** și nr.cadastral ***** din or.Cimișlia, str.***** ***** și str.***** *****;
- să participe cu 1/2 din costul cheltuielilor legate de instalarea hotarului (gardului).

Consideră reclamanta că prin acțiunile abuzive ale pârâților i-a fost cauzat prejudiciu patrimonial și nepatrimonial. În acest sens, solicită reclamanta instanței de judecată să oblige pârâții Spătărel Diana și Lungu Alexei să repare în mod solidar prejudiciul patrimonial în sumă totală de 74923,41 lei compus din cheltuieli pentru repararea bunului imobil deteriorat, în sumă de 69998,54 lei, conform raportului de evaluare; cheltuieli achitate executorului judecătoresc în sumă de 2100 lei, pentru constatarea faptelor și a stărilor de fapt; cheltuieli achitate specialistului în sumă de 1500 lei pentru întocmirea raportului de evaluare a pagubei, cheltuieli pentru tratament medical suportat de reclamanta Manea Ludmila, în sumă de 1333,87 lei, cheltuieli de

judecată în sumă de 5747,70 lei compune din taxa de stat-2247,70 lei și cheltuieli pentru asistență juridică -3500 lei.

Totodată, solicită reclamanta repararea prejudiciului nepatrimonial în sumă de 100000 lei, cauzat reclamantei prin suferințele psihice și diminuarea calității vieții. În viziunea reclamantei, prejudiciul moral este exprimat prin următorii factori: caracterul grav ale acțiunilor ilegale a pârâților, îndreptate împotriva reclamantei și bunurilor ei; emoțiile negative și retrăirile intense provocate de obrăznicia și batjocura pârâților; necesitatea tratamentului medicamentos de însănătoșire; ignorarea totală a normelor morale și legilor RM, statutul pârâților; profesia pârâților, atitudinea pârâților față de reclamantă care nu lasă loc de regret și care până în prezent creează pericol real de violență fizică și psihică față de reclamantă, continuând să facă abuz de drepturi. La fel, menționează reclamanta că, în consecință, a apărut frică, depresie post traumatică, stare de anxietate, fapt ce i-a slăbit rezistența fizică la boli, acuză dureri de cap și de inimă, suferă de insomnie, a devenit nervoasă și obosește mult mai repede decât înainte.

Mai solicită reclamanta instanței de judecată să interzică pârâților Diana Spătărel și Lungu Alexei să încalce dreptul de vecinătate care aduce atingere dreptului de proprietate și cauzează prejudicii patrimoniale reclamantei, să nu efectueze lucrări de terasamet (șanțuri, obiecte acvatic), alte lucrări în perimetrul construcției garajului la distanța mai mică de 60 cm față de linia de hotar, în raporturile juridice cu Manea Ludmila să își exercite drepturile cu bună credință, manifestând respect în acord cu legea, ordinea publică și bunele moravuri, să respecte dreptul de vecinătate, la viața privată și demnitatea reclamantei Manea Ludmila.

Reprezentantul pârâților, avocat Mihail Barbaroș prin referința depusă la data de 07.04.2021 a solicitat respingerea acțiunii reclamantei Manea Ludmila către pârâții Spătărel Diana și Lungu Alexei, fiind una nefondată și lipsită de temei juridic.

Susține reprezentantul pârâților că în susținerea pretențiilor sale, reclamantul în calitate de probă materială a prezentat instanței de judecată Hotărîrea Judecătoreiei Cimișlia, sediul Central, cauza civilă nr.2-213/15 prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Manea Ludmila către Spătărel Diana și Răcilă Ion, declarându-se refuzul pârâților Spătărel Diana și Răcilă Ion de a semna actul de stabilire a hotarelor sectoarelor de teren situate în or.Cimișlia, str.***** și ***** (nr.cadastrale ***** și *****), în scopul actualizării planului geometric întocmit la 02.09.2016-ca fiind unul

neîntemeiat. Prin aceeași hotărîre dispunându-se actualizarea planului cadastral nr.***** potrivit planului de stabilire a hotarelor sectoarelor, executat în conformitate cu Planul de constatare executat de către SRL „Geomar Grup”, Hotărîrea menționată supra servește drept temei de operare a rectificărilor în RBI, hotărîre care a fost menținută executorie potrivit Deciziei din 18.12.2019 de către Curtea Supremă de Justiție.

Astfel, având în vedere hotărîrea menționată, consideră reprezentantul pârâților ca fiind nefondate și lipsite de temei pretențiile reclamantei privind: obligarea pârâților cu privire la operarea de rectificări în Registrul bunurilor imobile, privind restabilirea hotarelor, obligarea pârâților de a nu crea impedimente la instalarea liniei de demarcare dintre hotare, obligarea pârâților întru suferirea de cheltuieli la instalarea de hotare, în proporția echitabilității pentru ambii vecini. Menționează reprezentantul pârâților că, s-a emis o hotărîre judecătorească rămasă irevocabilă într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, dispoziții ale art.265 lit.b) Cod de procedură civilă, iar pretențiile sus-menționate, sunt de natura examinării cauzei în fond la cauza expusă supra.

Invocă reprezentantul pârâților că în esență, reclamantul statuează asupra existenței unei răspunderi civile delictuale a pârâților față de reclamant în contextul pretențiilor înaintate, însă fără a menționa și a proba cumva reglementarea legală a răspunderii delictuale a pârâților și anume cărei răspunderi delictuale: subiective sau obiective. Cauzarea unui presupus prejudiciu reclamantului, care urmează a fi reparat de către pârâți și care anume faptă presupusă, stabilită în prezent sau pentru viitor, săvârșită cu vinovăție sau în anumite situații și cine ar urma să răspundă, în sensul legii sau într-un raport obligațional care izvorăște dintr-o faptă ilicită și prejudiciabilă- un delict, la aceste acțiuni și temei înaintat-nu răspunde reclamantul.

Indică reprezentantul pârâților că, reclamantul nu dă răspuns și nici nu-și argumentează poziția sa înaintată cu privire la ideea de vinovăție, greșeală a pârâților în raport cu reclamantul (referindu-se doar la pretențiile materiale patrimoniale ale reclamantului privind încasarea prejudiciului material și moral din contul pârâților) adică existența delictului subiectiv presupus, în lipsa condițiilor legale ale răspunderii delictuale și anume: existența unui prejudiciu, existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenție, neglijența sau imprudența cu care a acționat.

Referitor la pct.6.2, 11-12.4 indicate de reclamant în cererea de chemare în judecată, pe care le consideră absolut nefondate și lipsite de argument juridic, susține reprezentantul părților că reclamantul se plânge pe faptul că pârâta nu operează cu rectificările expuse în hotărîrea judecătorească supra menționată, în sensul dispozițiilor art.439 Cod civil, fără a concretiza la care caz face trimitere ultimul, operarea unei înregistrări provizorii în cazul când: înregistrarea sau înregistrarea provizorie nu este valabilă inclusiv dacă dreptul a fost greșit calificat de către registrator, s-a constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficiența actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transiterii, sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu; dreptul înregistrat sau înregistrat provizoriu s-a stins în baza legii ori a actului în temeiul căruia s-a făcut înregistrarea sau înregistrarea provizorie, înregistrarea sau înregistrarea provizorie din Registru nu mai este, din orice alte motive, în concordanță cu situația juridică reală a dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu.

Statuează reprezentantul părților că, dacă, reclamantul face trimitere la alin.(2) a normei citate atunci când: rectificarea în registru se poate face fie pe cale amiabilă, prin declarația în forma cerută de lege a titularului dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat, fie, în cazul în care declarația nu s-a dat, prin hotărîre judecătorească irevocabilă. Reclamantul nu este ținut să demonstreze că titularul dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat nu a dat declarația. Or, în sensul expus la alin.(4) a normei citate, când dreptul înregistrat sau înregistrat provizoriu în registru urmează a fi rectificat, titularul lui este obligat să predea persoanei îndreptățite, odată cu consimțământul dat, în forma cerută de lege, pentru efectuarea rectificării, și înscrisurile necesare, iar în caz contrar, persoana interesată va putea solicita instanței să dispună rectificarea în registru. În acest din urmă caz, hotărîrea instanței de judecată va suplini consimțământul la înregistrare sau înregistrare provizorie al părții care are obligația de a preda înscrisurile necesare rectificării.

Indică reprezentantul părților că, acțiunea în rectificare poate fi introdusă concomitent sau separat, după ce a fost admisă acțiunea de fond, cînd este cazul. Ea poate fi formulată atît împotriva dobînditorului nemijlocit, cît și împotriva terților dobînditori, în condițiile prevăzute la art.440, cu excepția acțiunii întemeiate pe dispozițiile alin.(1) lit.c) și d) din prezentul articol, care nu poate fi pornită față de

dobânditorul de bună-credință al dreptului supus înregistrării dobândit în temeiul unui act juridic cu titlu oneros sau, după caz, în temeiul unui contract de gaj, ipotecă sau altă garanție reală. Respectiv, și pretenția menționată supra – reprezentantul pârâților o constată a fi una absolut nefondată.

Susține reprezentantul pârâților că în acțiunea reclamantului, de la pct.9 -10.3. se face trimitere la „*vinovăția nestabilită*” printr-un act/acțiune de delict îndreptată împotriva reclamantului presupus săvârșită de către pârâtul *Lungu Alexei* cu privire la: uzurparea dreptului de proprietate și samavolnicie”, de către ultimul, fără a fi stabilit: care drept legitim sau presupus exercitat în mod arbitrar, cu încălcarea intereselor publice/ordinii publice, a drepturilor și intereselor reclamantului și ocrotite de lege au fost săvârșit de către pârât, (*referindu-se atât la existența stabilită de norma de drept penală sau contravențională a elementelor obligatorii prevăzute de dispozițiile art.352 Cod penal sau 335 Cod contravențional*).

Menționează reprezentantul pârâților că, reclamantul face trimitere la dispozițiile alin.(2) al art.510, (*momentul dobândirii dreptului de proprietate*) art.586 (*obligația de respect reciproc*) și alin.(1) al art.598 (*distanța pentru construcții, lucrări și plantații*) Cod civil, pentru care răspunderea delictuală ar fi fost stabilită prin Actul (raport) de constatare a agentului constatare din 19.05.2020, actul executorului judecătoresc din 25.06.2020, a devizierului din 18.06.2020 și specialiștilor primăriei Cimișlia din 29.06.2020, prin care „...s-ar fi constatat existența unui „ *obiect acvatic*” cu „*apă potabilă*” de măsura stabilită cu lungime și adâncime, lățime, *în lipsă de necesitate tehnică...*”.

Astfel, cu referire la culpabilitatea/vinovăția „neconstată” a pârâtului *Lungu Alexei* comunică reprezentantul pârâților că potrivit plângerii adresate de către *Manea Ludmila*, IP Cimișlia (înregistrată cu nr. 1734 din 18.05.2020) anexată la acțiunea prezentă întru probarea circumstanțelor și pretențiilor înaintate, ultima se plânge pe faptul că „... *Lungu Alexei* a săpat un șanț adânc în spatele garajului ce-i aparține cu drept de proprietate, cineva umple periodic șanțul cu apă pentru a-l distruge...”, iar potrivit Deciziei agentului constatare din 27.05.2020, s-a dispus respingerea petiției lui *Manea Ludmila* nestabilindu-se care-va încălcări ale legislației penale sau contravenționale, deoarece șanțul la care se face trimitere este pe teritoriul privat al lui *Spătărel Diana*, întru delimitarea hotarelor vecinilor, instalării unui viitor gard, acesta

nu este un „obiect acvatic” și nici nu este umplut cu apă potabilă de către cineva, decizie adusă la cunoștință părților la data de 02.06.2020.

Indică reprezentantul părților că, la 18.06.2020, beneficiarul Manea Ludmila se adresează SRL „Marisan Procon ” să elaboreze Raport de constatare tehnico-economică „...cu privire la valoarea lucrărilor de înlăturare a neconformităților la obiectul accesoriu garaj..”, încheind în acest sens contractul nr.RD-01/20 „cu privire la servicii de elaborare a raportului de constatare tehnico-economic..”, iar pct.1.1. al contractului fiind: „...servicii de elaborare a raportului...la construcția accesorie a garajului..”, cu valoarea serviciilor de 1500 lei. Ultimul constată, potrivit Memoriului: „...pătrunderea apei în pereți și pardosele, deteriorarea tencuielii interioare și exterioare, suspiciuni generate de prezența gropii artificiale...”, pentru care întocmește un Deviz de cheltuieli în sumă totală de 69 989,54 lei.

Invocă reprezentantul părților că, executorul raportului/memoriului (devizier-Vatamanu Iurie) nu se regăsește nici în Extrasul din Registrul de stat al experților judiciari înregistrați la MJ, nici pentru anul 2019 -2020 și nici pentru anul 2021.

Menționează reprezentantul părților că actul de constatare a faptelor și a stărilor nr.191/2C/2020 din 25.06.2020 (întocmit de către executorul judecătoresc Ion Musteață) stabilește, lit.a) - e) existența unui șanț, în lipsă de constatare pe care anume teren amplasat- cu o distanță de 50 cm, 30 cm - adâncime.

În esență, conchide reprezentantul părților faptul că, autorul (reclamantul) prin intermediul reprezentatului său nu a probat și nici a dezvoltat argumentul său de prezumare a existenței răspunderii delictuale pentru pagube cauzate de lucruri, prejudicii existente sau constatate prin cauzare cu ruina edificiului (așa precum sa încearcă a demonstra) sau pentru răspunderea cauzată de exercitarea abuzivă a drepturilor subiective de către părți, sau terțe persoane (referindu-se la nonproprietarii terenurilor vecine amplasate, sau), precum comitentului pentru fapta prepusului său.

Constatarea săvârșirii unei fapte ilicite este una dintre condițiile cumulative pentru antrenarea răspunderii civile delictuale, astfel, în viziunea reprezentantului părților devine inutilă analizarea celorlalte cerințe ale răspunderii, fiind suficientă neîntreținerea uneia dintre acestea pentru ca răspunderea să fie inoperantă.

În speță, reține reprezentantul părților că „reclamantul a demonstrat că intimații - părții nu a săvârșit nici-una dintre faptele ilicite imputate de către

reclamant, întrucât prin acțiune/iancțiune ale pârâților nu s-a realizat un delict și în acest sens, pârâții nici nu datorează remunerație echitabilă reclamantului pentru pretinsa încălcare a dreptului de proprietate, încercat a fi dovedite prin prezenta acțiune.

Specifică reprezentantul pârâților că, în condițiile prevăzute la dispozițiile art.463 Cod civil, proprietatea terenului se întinde și asupra subsolului și a spațiului de deasupra terenului, cu respectarea limitelor legale. În condițiile legii, proprietarul poate face, deasupra și în subsolul terenului, toate construcțiile, plantațiile și lucrările pe care le găsește de cuviință și poate trage din ele toate foloasele pe care acestea le-ar produce. El este ținut să respecte, în condițiile și în limitele determinate de lege, drepturile terților asupra resurselor minerale ale subsolului, izvoarelor și apelor subterane, lucrărilor și instalațiilor subterane și altora asemenea.

În condițiile alin.(3) a legii supra, apele de suprafață și albiile acestora aparțin proprietarului terenului pe care se formează sau curg, în condițiile prevăzute de lege. Proprietarul unui teren are, de asemenea, dreptul de a apropria și de a utiliza, în condițiile legii, apa izvoarelor și a lacurilor aflate pe terenul respectiv, apa freatică precum și apele pluviale. Atât posesiunea se dobândește prin exercitarea voită a stăpînirii de fapt a bunului și se consideră posesor a dreptului persoana care a început să-l exercite ca un titular. Dispozițiile privind posesia se aplică în mod corespunzător posesiei drepturilor prevederi ale art.482 Cod civil.

Susține reprezentantul pârâților că, în condițiile prevăzute la art.500 Cod civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului, iar dreptul de proprietate este perpetuu. Dreptul de folosință include și libertatea persoanei de a nu folosi bunul alin.(4) a normei citate, iar corespunzător normei materiale de drept, prevederi expuse la art.501 Cod civil, proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă.

Mai menționează reprezentantul pârâților că, dreptul de proprietate este garantat, alin.(2) a normei materiale sus-citate, și nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, decât pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii. Tot ceea ce produce bunul, precum și tot ceea ce unește bunul ori se încorporează în el ca urmare a faptei proprietarului, a unei alte persoane ori a unui caz fortuit, revine proprietarului dacă

legea nu prevede altfel potrivit dispozițiilor art.502 Cod civil.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Valeriu Stănescu a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat, reiterând argumentele de fapt și de drept expuse. Pârâții în ședința de judecată fiind citați legal nu s-au prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării, nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Instanța de judecată în temeiul prevederilor art.206 CPC a dispus examinarea cauzei în lipsa părților absente.

MOTIVARE:

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind participanții la proces, examinând materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a satisface parțial acțiunea înaintată de Manea Ludmila către Spătărel Diana, Lungu Alexei privind apărarea dreptului de proprietate și vecinătate din următoarele considerente.

În corespundere cu prevederile art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„Probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei”*.

Art. 118 al. (1) Cod de procedură civilă, statuează că *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*”, iar art.122 din Codul de procedură civilă prevede că *circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor*.

Norma cuprinsă în art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă prevede că *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată*

Potrivit art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.*

Conform prevederilor art.500 alin.(1) Cod civil, *proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.*

Potrivit prevederilor art.501 alin.(1) Cod civil, *proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă.*

În corespundere cu prevederile art. 586 Cod civil, *proprietarii terenurilor vecine sau ai altor bunuri imobile învecinate, pe lângă respectarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege, trebuie să se respecte reciproc. Se consideră vecin orice teren sau alt bun imobil de unde se pot produce influențe reciproce.*

Din materialele cauzei rezultă că, Manea Ludmila este proprietara terenului cu suprafața totală de 0,0100 ha, cu nr.cadastral *****, amplasat în or.Cimișlia, str.*****
*****, hotarele terenului fiind determinate prin planul geometric din 02.09.2016.

Pe terenul cu nr.cadastral *****, este amplasat garajul cu suprafața de 45,30 m.p., cu nr.cadastral *****.

Lotul de teren învecinat, cu adresa or.Cimișlia, str.***** ***** cu numărul cadastral ***** aparține cu drept de proprietate Dianei Spătărel.

Astfel, hotarele de teren ale părților litigante sunt în vecinătate, având hotar comun.

În speță, reclamanta a indicat că, pârâtul Lungu Alexei a săpat un șanț de-a lungul pereului garajului ce aparține reclamantei, fără respectarea distanței de 60 cm

față de linia de hotar, și ulterior a umplut șanțul cu apă potabilă, conectând totodată și sistemul pluvial al casei spre șanț, transformând șanțul în obiect acvatic.

Instanța constată că potrivit actului privind constatarea faptelor și a stărilor de fapt nr.191-2C/2020 din 25.06.2020, întocmit de executorul judecătoresc Musteață Ion, la solicitarea cet. Manea Ludmila, în urma efectuării ieșirii la fața locului pe adresa or. Cimișlia, str. *****, s-a constatat că în spatele garajului de pe adresa or. Cimișlia, str. *****, de-a lungul pereului este un șanț; șanțul este până în pereul peretelui din spate a garajului la distanța de 50 cm de la peretele garajului; dimensiunile șanțului sunt de 410 cm în lungime, 80 cm lățime și 30-40 cm adâncime; în șanț este apă, sistemul pluvial al casei nr. ***** este îndreptat în spatele garajului.

Totodată, instanța remarcă că în temeiul plângerii cet. Manea Ludmila, la data de 19.05.2020 subofițerul de sector nr.1 al Inspectoratului de Poliție Cimișlia, Dimitrov Ivan a întocmit procesul-verbal de cercetare la fața locului, obiectul cercetării fiind garajul de pe str. ***** nr. *****, or. Cimișlia, care aparține cu drept de proprietate cet. Manea Ludmila. Din conținutul procesului-verbal, rezultă că în spatele garajului se află un șanț cu dimensiunile, lungimea 4 m, lățimea 80 cm, adâncimea 40 cm.

Tot actele pricinii atestă că, la data de 29.06.2020, Primăria orașului Cimișlia, a întocmit actul de constatare, prin care au constatat că cet. Spătărel Diana a săpat un șanț în spatele garajului cet. Manea Ludmila cu dimensiunile, lungime-4,25 m, lățime-0,9 m, adâncime-0,5 m, în șanț fiind vizibile urme de apă.

În cazul speței, se constată că raportul juridic care s-a creat între vecinii Manea Ludmila și Spătărel Diana, își are izvorul recunoscut de către lege în respectarea atributelor dreptului de proprietate și dreptului de vecinătate.

Vecinătatea este o stare de fapt care regenerează anumite drepturi și obligații pentru proprietarii terenurilor sau ai altor bunuri imobile de unde se pot produce influențe reciproce. Pentru asemenea situații legea instituie pentru proprietarii terenurilor vecine sau ai altor bunuri imobile obligația generală de a se respecta reciproc.

În mod concret, analizând aceste principii raportate la speța în cauză, instanța constată că între părți există un raport juridic civil de vecinătate, care a dat naștere la o serie de drepturi și obligații privind exercitarea în condiții normale a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile învecinate.

Astfel din probatoriul administrat și anume, din actul de constatare a faptelor și a stărilor de fapt, întocmit de către executorul judecătoresc, Musteață Ion, din actul de constatare emis de Primăria orașului Cimișlia, din procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.05.2020 precum și din planșele fotografice anexate, instanța constată în acțiunile părților o ingerință a acestora în dreptul de proprietate al reclamantei.

Ori, proprietarul care efectuează și întreține construcții sau execută alte lucrări pe teritoriul său nu are dreptul să pericliteze terenul vecin sau să compromită trăinicia construcțiilor, lucrărilor sau plantațiilor situate pe acesta.

În asemenea circumstanțe, instanța reține ca întemeiată cerința reclamantului cu privire la obligarea părților de a astupa șanțul amplasat la o distanță mai mică de 60 cm față de linia de hotar pe terenul proprietate privată cu nr. cadastral ***** din or. Cimișlia, str.*****,***** , să redirecționeze sistemul pluvial al casei de locuit încât apele să nu se scurgă în direcția garajului și să nu efectueze lucrări de terasament la o distanță mai mică de 60 cm față de linia de hotar în perimetrul garajului amplasat pe terenul proprietate privată a cet. Manea Ludmila cu nr. cadastral ***** din or. Cimișlia str. *****,*****.

Totodată, din solicitările indicate prin prisma cererii de chemare în judecată instanța a reținut că reclamanta în vederea lichidării discrepantei dintre situația reală și ce-a juridică solicită și efectuarea rectificărilor în Registrul bunurilor imobile a terenului cu nr.cadastral ***** din str.***** ***** , or.Cimișlia.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța reține că în temeiul art.439 alin. (1) Cod civil, orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă:

a) înregistrarea sau înregistrarea provizorie nu este valabilă, inclusiv dacă dreptul a fost greșit calificat de către regulator;

b) s-a constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficiența actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu;

c) dreptul înregistrat sau înregistrat provizoriu s-a stins în baza legii ori a actului în temeiul căruia s-a făcut înregistrarea sau înregistrarea provizorie;

d) înregistrarea sau înregistrarea provizorie din registru nu mai este, din orice alte motive, în concordanță cu situația juridică reală a dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu.

Alin.(4) al normei enunțate prevede că, *rectificarea în registru se poate face fie pe cale amiabilă, prin declarația în forma cerută de lege a titularului dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat, fie, în cazul în care declarația nu s-a dat, prin hotărâre judecătorească irevocabilă. Reclamantul nu este ținut să demonstreze că titularul dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat nu a dat declarația.*

Instanța consideră oportun de a reitera la caz și prevederile Legii privind cadastrul bunurilor imobile. Astfel, în corespundere cu prevederile art.38 alin.(1) al legii stipulate, *rectificarea unei înregistrări sau a unei înregistrări provizorii se face la cererea persoanei interesate, în temeiul declarației, autentificată notarial sau semnată în fața registratorului, a titularului dreptului ce urmează a fi radiat ori modificat sau în temeiul hotărârii judecătorești irevocabile. În cazul unei autorități publice, consimțământul pentru rectificare poate fi exprimat în adresarea scrisă a acesteia. Dacă, potrivit legislației, pentru rectificare este necesar și acordul altor persoane decât titularul dreptului ce urmează a fi rectificat, ca administratorul procesului de insolabilitate, executorul judecătoresc care a aplicat măsuri de asigurare, exprimarea acordului se face printr-o adresare scrisă.*

În prezenta speță, instanța atestă că, Judecătoria Cimișlia, examinând cererea de chemare în judecată depusă de Manea Ludmila împotriva lui Spătărel Diana, Răcilă Ion, Chiracosean Liuba cu privire la actualizarea planului cadastral în baza hotărârii instanței de judecată, la data de 04.07.2019 a emis hotărârea prin care s-a admis cererea depusă de Manea Ludmila. În conținutul hotărârii este menționat că, hotărârea servește drept temei pentru operarea rectificărilor în Registru bunurilor imobile al IP „Agenția Servicii Publice,, și Serviciul Cadastral Teritorial Cimișlia.

La data de 09.08.2019, Diana Spătărel nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 04 iulie 2019, prin care a cerut repunerea în termen, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri. Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2019, cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului a fost respinsă ca neîntemeiată, iar cererea de apel a fost restituită ca fiind depusă în afara termenului legal. La data de

22.11.2019, Diana Spătărel, reprezentată de Vladislav Berezovschi, a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 07 noiembrie 2019. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18.12.2019 s-a respins recursul declarat de către Diana Spătărel.

În acest sens, instanța accentuează că, existența unei hotărâri irevocabile constituie o premisă a dreptului la acțiune, existența acesteia presupunând imposibilitatea de a sesiza instanța de judecată cu o acțiune privind același litigiu, între aceleași părți, asupra aceluiasi obiect și având aceleași temeuri. Puterea lucrului judecat este unul din principalele efecte ale hotărârii judecătorești, ceea ce presupune că o cerere nu poate fi judecată definitiv decât o singură dată, prezumându-se că soluția cuprinsă în hotărâre exprimă un adevăr și nu trebuie contrazisă de o altă hotărâre. Obligativitatea hotărârii judecătorești presupune că hotărârea este obligatorie pentru părți și produce efecte corespunzătoare.

În asemenea circumstanțe, instanța consideră neîntemeiată pretenția reclamantei privind efectuarea rectificărilor în Registru bunurilor imobile, întrucât există o hotărâre judecătorească irevocabilă prin care instanța de judecată s-a expus asupra faptului respectiv.

Cât privește cerința reclamantei privind restabilirea punctelor de hotar, instanța remarcă că, conform art. 19 alin. (1)-(2) din Legea cadastrului bunurilor imobile, hotarul fix se stabilește prin marcarea hotarului terenului la fața locului prin puncte de hotar, cu racordarea acestora la punctele de reper sau la obiectele capitale din apropiere. Hotarul fix se stabilește în baza actului de constatare pe teren, coordonat împreună cu proprietarii terenurilor adiacente. Pct. 36-39 din Instrucțiunea cu privire la modul de elaborare și actualizare a planurilor cadastrale și geometrice, aprobată prin Ordinul Agenției Relații Funciare și Cadastru nr. 140 din 06 august 2012, prevede că stabilirea hotarelor terenului se efectuează la fața locului de către reprezentantul autorității publice locale. Rezultatele stabilirii și coordonării hotarelor se stipulează în actul de stabilire a hotarelor, care se semnează de titularul de drept asupra terenului, hotarele căruia au fost stabilite pe teren, reprezentantul autorității publice locale și executantul lucrărilor cadastrale, iar în cazul coordonării hotarelor-și de titularii de drepturi asupra terenurilor adiacente sau de reprezentanții acestora.

Potrivit pct.124 al instrucțiunii menționate, restabilirea hotarelor terenurilor, anterior atribuite în modul stabilit, se efectuează la cererea titularilor dreptului de

proprietate sau ale altor drepturi reale cu acordul proprietarilor, instanței de judecată, organelor fiscale, în cazurile pierderii (deteriorării) totale sau parțiale în teren a bornelor de hotar și/sau a elementelor care materializau hotarele terenului, precum și la soluționarea litigiilor funciare.

Conform pct.131 al instrucțiunii menționate, restabilirea hotarelor sectorului de teren se efectuează la fața locului, în prezența titularului de drepturi asupra terenului și persoanelor interesate, hotarele căruia urmează a fi restabilite.

Din probatoriu anexat, se atestă că prin Actul de stabilire a hotarelor sectorului de teren în scopul actualizării planului geometric, Primăria or.Cimișlia, a stabilit hotarele fixe a sectorului de teren cu nr.cadastral *****, cu destinația pentru construcție, amplasat în intravilanul/extravilanul localității, or. Cimișlia, str.***** nr.*****.

Din conținutul actului respectiv, rezultă că pe teren s-au efectuat măsuri de racordarea punctelor de cotitură la elementele stabilite și de lungă durată identificate pe teren, datele fiind prezentate în schema de stabilire a hotarelor, anexată la actul menționat.

De menționat că, instanța consideră nejustificată cerința reclamantei privind obligarea părților la restabilirea punctelor de hotar, or din materialele cauzei nu se atestă refuzul acestora la materializarea pe teren a punctelor de hotar ale terenului.

Subsidiar, se reține că, reclamanta prin prisma cererii de chemare în judecată solicită obligarea părților de a nu pune obstacole reclamantei la instalarea liniei de demarcare a hotarului între terenurile cu nr.cadastrale ***** și nr. cadastral *****.

Instanța remarcă că, potrivit prevederilor art.602 Cod civil, (1) proprietarul de teren poate cere proprietarului de teren vecin să ia parte la instalarea unui hotar stabil de demarcare sau la restabilirea unui hotar deteriorat. (2) Cheltuielile pentru demarcare se împart între vecini în mod egal dacă din raporturile existente între ei nu reiese altfel.

Astfel, din materialele cauzei nu derivă careva circumstanțe prin care se atestă că părții ar crea careva obstacole la demarcarea hotarelor. Totodată, din probatoriul administrat, nu se adeverește refuzul părților de a suporta în mod egal cheltuielile pentru demarcare. Or, instanța menționează că, alte acte ce ar confirma contrariul, de către reclamantă nu au fost prezentate.

Cât privește pretențiile patrimoniale, instanța reține că în temeiul art.19 alin.(1)-(3) Cod civil, *în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes*

recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Potrivit prevederilor art.1998 Cod civil, *cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Aceasta constituie o normă de drept comun în materia răspunderii delictuale, care consacră principiul reparării integrale a prejudiciului extracontractual.*

La caz, după cum invocă reclamanta, prin acțiunile abuzive a pârâților Diana Spătărel și Lungu Alexei a fost deteriorat garajul, prejudiciul cauzat materializându-se prin cheltuielile suportate pentru repararea bunului imobil în sumă de 69989,54 lei, cheltuielile în valoare de 2100 lei achitate executorului judecătoresc pentru constatarea faptelor și stărilor de fapt, cheltuielile în sumă de 1500 lei pentru întocmirea raportului de evaluare și cheltuielile pentru tratament în valoare de 1333,87 lei.

Instanța reține că, în scopul probării survenirii prejudiciului anume urmare a acțiunilor pârâților Spătărel Diana și Lungu Alexei partea reclamantă nu a asigurat prezența materialului probatoriu din care cert și fără echivoc s-ar constata faptul că, anume pârâții se fac vinovați de prejudiciul invocat a fi cauzat.

Cu privire la solicitarea privind încasarea prejudiciului moral, se rețin următoarele.

Potrivit prevederilor art.2036 alin.(1) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

În corespundere cu prevederile art.2037 Cod civil, (1) *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.* (2) *Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.* (3) *La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.*

Prejudiciul moral constituie o formă distinctă a prejudiciului civil care declanșează răspunderea delictuală și prezintă o totalitate de suferințe fizice și psihice (morale) pe care le suportă persoana în urma acțiunilor ilicite săvârșite de autorul prejudiciului.

Pentru determinarea mărimii compensației, trebuie de luat în considerație caracterul și gravitatea suferințelor provocate persoanei vătămate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În termenii Convenției Europene a Drepturilor Omului, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Reclamanta nu a prezentat probe justificative și concludente vis-à-vis de confirmarea faptului pricinuirii suferințelor psihice (morale) suportate. Totodată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și faptul că, la materialele cauzei lipsește vre-un act care să adeverească vinovăția părților, instanța concluzionează că cerința reclamantului privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000, 00 lei urmează a fi respinsă.

Totodată, din solicitările indicate prin prisma cererii de chemare în judecată instanța a reținut că reprezentantul reclamantului solicită și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat și cheltuieli de asistență juridică.

Conform prevederilor art.82 CPC, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.*

Potrivit art.94 alin.(1) CPC RM, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) al Legii taxei de stat, *pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial se percepe o taxă de stat în cuantum de 3% din valoarea acțiunii, dar nu mai puțin de 270 lei și nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice.*

Potrivit art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Alin.(1¹) al aceluiași articol prevede că, cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Practica Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la cheltuielile de asistență juridică relevă că, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Ținând cont de complexitatea cauzei, aportul avocatului, timpul și munca depusă de avocat, instanța ajunge la concluzia de a admite solicitarea reprezentantului reclamantei cu privire la compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, urmînd să încaseze din contul pârâtei Spătărel Diana cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3500,00 lei, cheltuieli pe care instanța le apreciază a fi rezonabile, necesare și real suportate.

Totodată s-a mai constatat că reclamanta la înaintarea acțiunii a mai suportat cheltuieli la efectuarea constatărilor la fața locului de către executorul judecătoresc

Musteață Ion în sumă de 2100lei, fapt confirmat prin contractual de prestare a serviciilor de constatare a faptelor nr.191-c-c/2020 din 25.06.2020 și ordinal de plată și a dispus încasarea cheltuielilor de judecată proportional sumei adjudicate care constituie suma de 300 lei, sume care au fost încasate de la pârți în folosul reclamantei.

DISPOZITIV :

Conducându-se de prevederile art.238-241 CPC, instanța de judecată ;

A H O T Ă R Î T :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Manea Ludmila către Spătărel Diana, Lungu Alexei privind apărarea dreptului de proprietate și vecinătate, încasarea prejudiciului material și moral, a o satisface parțial.

Se obligă Spătărel Diana să astupe șanțul amplasat la o distanță mai mică de 60 cm. față de linia de hotar pe terenul proprietate privată cu nr. cadastral ***** din or. Cimișlia str.*****,***** , să redirecționeze sistemul pluvial al casei de locuit încât apele să nu se scurgă în direcția garajului și să nu efectueze lucrări de terasament la o distanță mai mică de 60 cm. față de linia de hotar în perimetrul garajului amplasat pe terenul proprietate privată a cet. Manea Ludmila cu nr. cadastral ***** din or. Cimișlia str. *****,*****.

A încasa de la Spătărel Diana în beneficiul Manea Ludmila cheltuielile de judecată suportate în sumă de **5900 (cinci mii nouă sute) lei.**

În rest cerințele reclamantei privind efectuarea rectificării în Registrul bunurilor imobile, restabilirea punctelor de hotar cu borne, să nu pună obstacole la instalarea liniei de demarare a hotarului, să participe la 1/2 din costul cheltuielilor legate de instalarea gardului și încasarea prejudiciului material și moral , se resping ca neîntemeiate.

Hotărîrea cu drept de atac în Curtea de Apel Comrat timp de 30 zile, din momentul pronunțării prin intermediul judecătorei Cimișlia sediul central .

Președinte de ședință,

Judecătorul:

Veronica Carapirea